

(ترجمه و تلخیص: علی کیانی راد)

- قیمت‌های بین‌المللی کنونی برای اکثر کالاهای کشاورزی به دلیل بهبود تقاضا پس از شیوع بیماری همه‌گیر کووید-۱۹ و اختلالات ناشی از عرضه و تجارت، که با جنگ فدراسیون روسیه (از این پس «روسیه») علیه اوکراین تشدید شده، بالا است.
- جنگ در حال حاضر تأثیر قابل توجهی بر بازارهای کشاورزی و نهاده‌ها، به ویژه برای غلات و دانه‌های روغنی، که روسیه و اوکراین صادرکنندگان اصلی آن هستند، داشته است.
- پیش‌بینی کاهش تولید در اوکراین و کاهش در دسترس بودن صادرات از اوکراین و روسیه در سال ۲۰۲۳ می‌شود.
- پیش‌بینی می‌شود قیمت‌های جهانی محصولات اساسی تا پایان ۲۰۲۳ در سطح بالایی باقی بمانند و پس از آن تا سال ۲۰۳۱ (با فرض ثابت بودن شرایط آب و هوایی، رفع مناقشات مهم بین‌المللی و عدم شروع مناقشه‌ای دیگر) ثابت باقی بمانند.
- محیط اقتصاد کلان طی ۱۰ سال آینده نیز به ویژه نامشخص است. در حالی که انتظار می‌رود اقتصاد جهانی از همه‌گیری کووید-۱۹ بهبود یابد، جنگ به عدم اطمینان بیشتری می‌افزاید.
- پیش‌بینی می‌شود مصرف جهانی غذا، که عمده‌ترین کاربرد کالاهای کشاورزی است، طی دهه آینده افزایش یابد که عمدتاً ناشی از رشد جمعیت خواهد بود.
- بیشترین تقاضای اضافی برای غذا همچنان در کشورهای با درآمد پایین و متوسط ایجاد می‌شود، در حالی که در کشورهای با درآمد بالا به دلیل رشد آهسته جمعیت و اشباع مصرف سرانه چندین گروه غذایی، تقاضا محدود می‌شود.
- در کشورهای با درآمد بالا، انتظار می‌رود بدلیل افزایش نگرانی‌ها در مورد سلامت و محیط زیست، کاهش مصرف سرانه شکر و رشد کند در مصرف پروتئین حیوانی اتفاق بیفتد.
- انتظار می‌رود مصرف‌کنندگان در کشورهای با درآمد متوسط، مصرف غذا و تنوع رژیم‌های غذایی خود را با افزایش سهم محصولات پروتئین حیوانی و روغن‌ها و چربی‌ها در ده سال آینده افزایش دهند. با این حال، رژیم‌های غذایی در کشورهای کم‌درآمد تا حد زیادی براساس غذاهای اصلی (گندم، برنج، و سایر غلات یا حبوبات) باقی می‌ماند و پیش‌بینی‌ها نشان می‌دهد که مصرف غذا به اندازه کافی برای برآوردن هدف گرسنگی صفر تا سال ۲۰۳۰ افزایش نخواهد یافت.
- پیش‌بینی می‌شود در دهه آینده، تولید جهانی کشاورزی ۱٫۱ درصد در هر سال افزایش یابد و تولید اضافی عمدتاً در کشورهای با درآمد متوسط و کم تولید شود.
- گزارش، دسترسی گسترده‌تر به نهاده‌ها و همچنین افزایش سرمایه‌گذاری‌های منجر به افزایش بهره‌وری در فناوری، زیرساخت‌ها و آموزش را به عنوان محرک‌های حیاتی توسعه کشاورزی فرض می‌کند. با این حال، افزایش طولانی مدت قیمت انرژی و نهاده‌های کشاورزی (به عنوان مثال کودها)، هزینه‌های تولید را افزایش می‌دهد و ممکن است رشد بهره‌وری را محدود کند.
- پیش‌بینی می‌شود سرمایه‌گذاری در افزایش عملکرد و بهبود مدیریت مزرعه باعث افزایش رشد تولیدات جهانی محصولات کشاورزی شود.
- با فرض ادامه پیشرفت در اصلاح نباتات و تغییر سیستم‌های تولیدی به سیستم‌های تولیدی فشرده‌تر (افزایش عملکرد و بهره‌وری بجای افزایش سطح زیرکشت)، پیش‌بینی می‌شود که ۸۰ درصد رشد تولید جهانی محصولات ناشی از افزایش عملکرد و بهره‌وری، ۱۵ درصد ناشی از گسترش زمین‌های زراعی و ۵ درصد ناشی از افزایش تراکم کشت باشد. انتظار می‌رود گسترش زمین‌های زراعی به صورت منطقه‌ای در آسیا، آمریکای لاتین و جنوب صحرای آفریقا متمرکز شود.
- مشابه روند تولید محصولات زراعی، سهم بزرگی از رشد سالانه ۱٫۵ درصدی تولیدات دام و طیور و آبزیان ناشی از بهبود بهره‌وری است که خود ناشی از مدیریت کارآمدتر گله و ضریب تبدیل غذا به محصول بالاتر است.
- پیش‌بینی می‌شود که بیش از نیمی از رشد جهانی در تولید گوشت طیور به دلیل سودآوری پایدار و نسبت‌های مناسب‌تر قیمت گوشت طیور به قیمت خوراک طیور باشد.
- پیش‌بینی می‌شود تولید جهانی شیر در دهه آینده به شدت رشد کند و نیمی از این رشد در هند و پاکستان باشد.
- با وجود چشم‌انداز رشد محدود، انتظار می‌رود تولیدات آبی‌پروری تا سال ۲۰۲۳ از میزان تولیدات حاصل از صید پیشی بگیرد.
- پیش‌بینی می‌شود که انتشار مستقیم گازهای گلخانه‌ای از کشاورزی در دهه آینده ۶ درصد افزایش یابد که ۹۰ درصد از این افزایش را فعالیت‌های مربوط به تولیدات دامی تشکیل می‌دهد. با این حال، به لطف بهبود عملکرد و کاهش سهم تولید نشخوارکنندگان از انتشار گازهای گلخانه‌ای، که نشان‌دهنده کاهش شدت کربن در کشاورزی است، انتشارات گازهای گلخانه‌ای ناشی از کشاورزی با نرخ کمتری

نسبت به تولید رشد خواهد کرد. با این حال، تلاش های بیشتری برای بخش کشاورزی لازم است تا به طور موثر به کاهش جهانی انتشار گازهای گلخانه ای کمک کند، همانطور که در توافق نامه پاریس در مورد تغییرات آب و هوایی آمده است، این فعالیت ها شامل فعالیت های در مقیاس بزرگ و فناوری های تولید هوشمند نسبت به تغییرات آب و هوایی، به ویژه در بخش دام است.

- تجارت کشاورزی برای تضمین امنیت غذایی، تنوع رژیم غذایی و درآمد بهتر روستایی در بسیاری از مناطق ضروری است. پیش‌بینی می‌شود که در سطح جهانی، تجارت کالاهای اصلی کشاورزی و محصولات فرآوری شده مطابق با تولید در دهه آینده رشد کند. با این حال، انتظار می‌رود برخی از مناطق سهم فزاینده ای از تولید داخلی خود را صادر کنند (مانند آمریکای لاتین و کارائیب، اروپا و آسیای مرکزی)، در حالی که پیش‌بینی می‌شود برخی دیگر سهم فزاینده ای از کل مصرف خود را وارد کنند (مانند کشورهای جنوب صحرائی آفریقا). این وابستگی متقابل فزاینده بین شرکای تجاری بر اهمیت حیاتی یک سیستم تجاری چندجانبه با عملکرد خوب، شفاف و مبتنی بر قوانین تاکید می‌کند.

- هزینه های حمل و نقل یک عنصر اساسی در هزینه های تجاری است و از اواسط سال ۲۰۲۰ به دلیل افزایش قیمت نفت و اختلالات تجارت، افزایش یافته است. اگرچه این هزینه ها در برابر عدم قطعیت ها از قبیل جنگ و یا مناقشات بین المللی آسیب پذیر است، اما پیش‌بینی ها فرض می‌کند که هزینه های تسهیل تجارت از سال ۲۰۲۲ به بعد به سطح قبل از شیوع کووید ۱۹ باز می‌گردد.

- پیش‌بینی‌های گزارش‌نشان می‌دهد که با پیروی از یک مسیر معمولی، تامین امنیت غذایی برای گرسنگی صفر تحقق پیدا نخواهد کرد و انتشار گازهای گلخانه‌ای از کشاورزی همچنان به افزایش خود ادامه خواهد داد. برای دستیابی به هدف گرسنگی صفر و همزمان حفظ انتشار گازهای گلخانه ای کشاورزی در مسیر دستیابی به اهداف توافقنامه پاریس باید:

✓ متوسط بهره وری کشاورزی جهانی در دهه آینده ۲۸ درصد افزایش یابد. این بیش از سه برابر افزایش ثبت شده در دهه گذشته است.

✓ برای محصولات زراعی، افزایش ۲۴ درصدی لازم در میانگین عملکرد جهانی (که به عنوان نماینده ای برای بهره وری محصول عمل می‌کند) اتفاق بیافتد که نزدیک به دو برابر افزایش به دست آمده در دهه گذشته (۱۳٪) است.

✓ بهره وری جهانی حیوانات (نسبت محصول تولید شده به خوراک مصرف شده) به طور متوسط ۳۱ درصد افزایش یابد که بسیار بیشتر از رشد ثبت شده در دهه گذشته است.

✓ اقدامات همه جانبه برای تقویت سرمایه گذاری و نوآوری کشاورزی و امکان انتقال دانش، فناوری و مهارت ها به منظور قرار دادن بخش کشاورزی در مسیر لازم برای رشد بهره وری پایدار و تحول به سمت سیستم های غذایی پایدار صورت پذیرد.

✓ تلاش‌های بیشتر برای کاهش ضایعات و زائادات مواد غذایی و محدود کردن دریافت کالری و پروتئین اضافی به‌ویژه از منابع حیوانی صورت پذیرد.